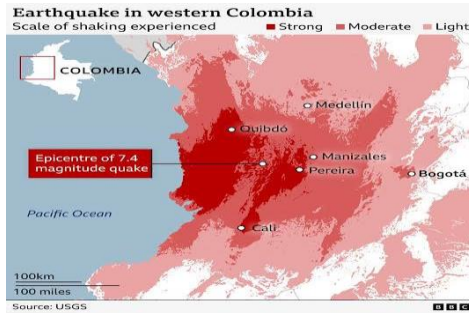

ภัยพิบัติแผ่นดินไหวในประเทศโคลอมเบีย

โคลอมเบียประสบภัยพิบัติแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ในรอบศตวรรษ ด้วยแรงสั่นสะเทือน 7.4 แมกนิจูด ที่เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2569 ทางด้านตะวันตกของประเทศ มีจุดศูนย์กลางอยู่ที่เมืองซานโฮเซ แคว้นแปซิฟิกโค โดยแรงสั่นสะเทือนสามารถรู้สึกได้ถึงความรุนแรงทั่วพื้นที่ภาคกลางและภาคตะวันตกของประเทศ รวมถึง เมืองคาลิ มานิซาเลส เมเดยิน และกรุงโบโกตา ข้อมูล ณ วันที่ 2 กันยายน 2569¹ ได้มีการสรุปตัวเลขผู้เสียชีวิตจำนวนรวม 331 ราย ได้รับบาดเจ็บจำนวน 4,519 ราย และสูญหายจำนวน 136 ราย โดยมีประชาชนที่ได้รับผลกระทบจำนวน 466,600 คน (หรือ 290,252 ครอบครัว) ในพื้นที่ 15 เมือง หรือคิดเป็นจำนวน 471 เทศบาล

ผลกระทบจากภัยพิบัติแผ่นดินไหวดังกล่าว ส่งผลให้สิ่งปลูกสร้างพังเสียหาย ในส่วนของบ้านเรือนพังเสียหายประมาณ 136,946 หลัง ถูกทำลายทั้งหลังจำนวน 33,395 หลัง และอาคารถล่มจำนวน 302 หลัง โครงสร้างพื้นฐานได้รับความเสียหายอย่างหนัก ได้แก่ ศูนย์สุขภาพ 377 แห่ง โรงเรียน 3,833 แห่ง ศูนย์ชุมชน 4,971 แห่ง สนามบิน 5 แห่ง ถนน 449 แห่ง โครงข่ายไฟฟ้า 58 แห่ง สะพานจราจร 58 แห่ง สะพานคนข้าม 13 แห่ง รวมทั้งโครงสร้างด้านการสื่อสารและคมนาคม รวมทั้ง โรงงานผลิตสินค้าต่าง ๆ ถนนสายสำคัญถูกทำลายจากดินถล่ม สนามบินนานาชาติมาเตกาญา (Matecaña) ในเมืองเปเรียรายังคงปิดการให้บริการ เนื่องจากโครงสร้างหลักของอาคารได้รับความเสียหาย

รัฐบาลโคลอมเบียประกาศภาวะฉุกเฉินทางเศรษฐกิจเป็นเวลา 30 วัน ซึ่งเพิ่มแรงกดดันด้านค่าใช้จ่ายของประเทศ ในขณะที่โคลอมเบียกำลังเผชิญความเปราะบางของเสถียรภาพทางการคลังที่รุนแรงที่สุดในประวัติศาสตร์ โดยการประกาศภาวะฉุกเฉินดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี และมีการลงนามในกฎหมายพระราชกฤษฎีกาหมายเลข 1261 ให้อำนาจชั่วคราวแก่ประธานาธิบดี อาเบลาร์โด เด ลา เอสเปรียลลา (Abelardo de la Espriella) ในการออกกฎ/ระเบียบทางเศรษฐกิจและมาตรการทางภาษีโดยไม่ต้องรับการอนุมัติจากรัฐสภา ซึ่งรัฐบาลสามารถดำเนินการด้านงบประมาณและกิจการสาธารณะที่จำเป็นต่อการแก้ไขวิกฤตต่าง ๆ รวมถึงการลดภาษีชั่วคราว การลดขั้นตอนด้านพิธีการศุลกากร การแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ การจัดตั้งกองทุนพิเศษ การจัดสรรงบประมาณใหม่ การอนุมัติหนี้สาธารณะที่รวดเร็วขึ้น การใช้เงินจากกองทุนลิสสิทธิ์ รวมทั้งมาตรการอื่น ๆ ที่จำเป็น อย่างไรก็ตาม รัฐบาลยังไม่มีมาตรการประเมินมูลค่าการฟื้นฟูที่แน่นอน โดยพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวได้กำหนดกรอบความเสียหายเบื้องต้นทางเศรษฐกิจอย่างน้อยที่ 30 ล้านล้านเปโซโคลอมเบีย หรือประมาณ 9.8 พันล้านเหรียญสหรัฐ ซึ่งเทียบเท่ากับร้อยละ 1.5 ของมูลค่า GDP ของโคลอมเบีย โดยภัยพิบัติครั้งนี้เป็นบททดสอบสำคัญและครั้งแรกของประธานาธิบดีเอสเปรียลลา ที่เพิ่งเข้ารับตำแหน่งฯ อย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2569 ซึ่งได้ให้คำมั่นสัญญาว่าจะลดขนาดการดำเนินงานที่ซ้ำซ้อนของรัฐบาลลงร้อยละ 40 และจะฟื้นฟูสถานการณ์ที่ตึงเครียดทางการเงินสาธารณะของโคลอมเบีย

¹ file:///C:/Users/HP/Downloads/Flash%20Update%20Colombia%20No.010%20Earthquake%20impact_ENG_27082026.pdf

☐ นโยบายภาครัฐ ☐ เศรษฐกิจการลงทุน ☐ แนวโน้มการตลาด ☐ รายงานสินค้าและบริการ ☒ อื่นๆ

Call Center 1169
www.ditp.go.th
www.thaitrade.com

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
563 ถนนนนทบุรี ตำบลบางกระสอ อำเภอเมือง
จังหวัดนนทบุรี 11000

Thai Trade Center
Av. Andrés Bello 2777, Of.2802, Las
Condes, Santiago, CHILE

Phone: +56 2 2203 3386
E-Mail: thaitrade@ttsantiago.cl
thaitradesantiago@gmail.com

จากการประเมินความเสียหายเบื้องต้นชี้ให้เห็นว่า โคลอมเบียได้รับผลกระทบทางเศรษฐกิจในระดับสูง มีการคาดการณ์ว่าค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูประเทศอาจส่งผลกระทบต่อรัฐบาลต้องดำเนินนโยบายขาดดุลงบประมาณ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อหนี้สาธารณะของประเทศเพิ่มขึ้นจนอาจแตะระดับที่ร้อยละ 62 ของ GDP และอาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการกู้ยืมเงินของประเทศ นอกจากนี้ เศรษฐกิจของโคลอมเบียมีแนวโน้มหดตัวลงที่ร้อยละ 0.27 ภายในสิ้นปีนี้ ทั้งนี้ โคลอมเบียได้รับความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมจากหลายประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกาส่งเงินบริจาคจำนวน 26.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สหภาพยุโรปส่งเงินบริจาคเบื้องต้นจำนวน 2.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ พร้อมความช่วยเหลือด้านพลเรือน เป็นต้น นอกจากนี้ หน่วยงานต่าง ๆ ที่เสนอให้ความช่วยเหลือในรูปแบบเงินกู้เพื่อการฟื้นฟูประเทศ เช่น ธนาคารเพื่อการพัฒนา ธนาคาร Inter-American Development เป็นต้น

บทวิเคราะห์/ความเห็นของสศดฯ.

ความเสียหายจากภัยพิบัติแผ่นดินไหวในโคลอมเบียครั้งนี้ มีส่วนฉุดรั้งการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ เนื่องจากรัฐบาลจำเป็นต้องเร่งฟื้นฟูพื้นที่และผู้ได้รับผลกระทบ โครงสร้างพื้นฐาน และภาคธุรกิจ ซึ่งอาจต้องใช้เวลาหลายปีในการฟื้นฟูให้กลับเข้าสู่สภาพปกติ โดยรัฐบาลเป็นผู้รับภาระส่วนใหญ่ในการดำเนินการดังกล่าวซึ่งมีการประเมินเบื้องต้นมีมูลค่าสูงถึง 9.8 พันล้านเหรียญสหรัฐ ทั้งนี้ การฟื้นฟูดังกล่าวจะเป็นโครงการลงทุนสาธารณะที่สำคัญสำหรับภาครัฐบาล และอาจเป็นโอกาสในการส่งเสริมกิจกรรมในภาคการก่อสร้างและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง ในขณะที่การดำเนินโครงการฟื้นฟูผลกระทบจากภัยพิบัติฯ อาจส่งผลกระทบต่อข้อจำกัดในการกำหนดนโยบายในด้านอื่น ๆ ที่จำเป็นต้องใช้งบประมาณในการดำเนินงาน โดยภาคการผลิตสินค้าสำคัญในพื้นที่ทางตะวันตกของประเทศที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติแผ่นดินไหว ได้แก่ กาแฟ การแปรรูปอาหาร และภาคบริการ ส่วนโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ที่ได้รับความเสียหาย จะส่งผลกระทบต่อต้นทุนการขนส่งสินค้า ซึ่งจำเป็นต้องใช้เส้นทางขนส่งทางเลือกอื่น โดยในช่วงการฟื้นฟูโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ สินค้าสำคัญสำหรับการดำเนินการดังกล่าวจะอยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมก่อสร้าง เช่น ซีเมนต์ เหล็ก ท่อน้ำ วัสดุปูพื้น/กระเบื้อง สุขภัณฑ์ เครื่องจักรกล อุปกรณ์ไฟฟ้า เป็นต้น รวมถึง บริการโลจิสติกส์ เฟอร์นิเจอร์ อาหารและเครื่องดื่ม ซึ่งบ้านเรือน/ที่อยู่อาศัยเป็นสิ่งปลูกสร้างที่ถูกทำลายมากกว่าโครงสร้างพื้นฐานอื่น ๆ อีกทั้งที่อยู่อาศัยยังเป็นโครงสร้างพื้นฐานที่ยากที่สุดในการจัดหาเงินทุน เนื่องจากมีเพียงจากร้อยละ 9.3 ของครัวเรือนในโคลอมเบียที่มีการประกันทรัพย์สิน และคุ้มครองครอบคลุมภัยพิบัติแผ่นดินไหว

เหตุการณ์ภัยพิบัติครั้งนี้ อาจส่งผลกระทบทางลบในวงจำกัดต่อการค้าระหว่างไทยและโคลอมเบีย เนื่องจากการค้าระหว่างไทยและโคลอมเบียมีมูลค่าค่อนข้างน้อย โดยในปี 2569 (มกราคม - กรกฎาคม) โคลอมเบียเป็นประเทศคู่ค้าลำดับที่ 66 ของไทย มูลค่าการค้าประมาณ 284 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ไทยส่งออกสินค้าไปโคลอมเบียคิดเป็นมูลค่าประมาณ 210 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และมีการนำเข้าสินค้าจากโคลอมเบียคิดเป็นมูลค่าประมาณ 73 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งมูลค่าการค้าและการส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.5 และร้อยละ 14 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า สินค้าสำคัญของไทยที่ส่งออกไปโคลอมเบีย เช่น เครื่องซักผ้าและเครื่องซักแห้ง ผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม ผลิตภัณฑ์ยาง รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เคมีภัณฑ์ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เป็นต้น ซึ่งสินค้าส่งออกดังกล่าวมีการขยายตัวของการส่งออกในปีนี เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า และสศดฯ คาดว่าสินค้านี้จะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากสินค้าส่งออกส่วนใหญ่ของไทยเป็นสินค้าจำเป็นในการก่อสร้าง และที่อยู่อาศัย อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการไทยยังคงต้องสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ทางการค้าร่วมกับผู้ประกอบการท้องถิ่นในโคลอมเบีย เพื่อสร้างโอกาสในการขยายการนำเข้าสินค้าที่หลากหลายมากขึ้นจากประเทศไทย